

[Wilhelm]

overhovedet ikke er basis for at aftage mere end et nettobyggeri på under 10.000 i 1985. Og så meget mere som de prognoser eller beregninger, eller hvad det nu er, ligger der, er der selvfølgelig sandsynlighed for, at man binder sig til en kvota og indfører de styringsmekanismer, som kan sikre denne kvota.

Så er der finansieringen, som selvfølgelig er et spændende punkt i det her oplæg. Den er også dårligt belyst, og det er ikke så mærkeligt, da hele denne historie overhovedet ikke var med den 28. marts. Her må jeg sige, at på det grundlag, der foreligger, vil VS naturligvis nægte at tage stilling til dette indeksfinansieringsforslag. Det er teknik, om man vælger indeksfinansiering eller man vælger noget andet, og vi vil ikke afvise at diskutere indeksslåneordninger, bestemt ikke, det har vi aldrig gjort, for de kan være gode, de kan være fornuftige, de kan være tåbelige, de kan være uspiselige. Det, som S og SF aftalte i sommeren 1973, ser ud til at have været værre end det, der er foreslået her, og det var uspiseligt. Det kommer an på, hvor man lægger begyndelsesydelsen, og hvilken indeksering man beslutter for den. Hvis den er lagt sådan, at boligbyggeriet i den lange begyndelsesperiode – og det er ikke noget med 8 år, som det så ud til i 1973, men 25 år, 30 år – bliver billigere end efter de hidtidige finansieringsordninger, er vi også til at snakke med om indeksfinansiering, men det fremgår altså ikke af dette lidt hurtigt udarbejdede materiale, hvordan det egentlig forholder sig. Der er faktisk kun foretaget én eneste ting til belysning af det. Der er lavet én sammenligning. Den går kun på begyndelseslejen, den viser ikke forløbet, og så vidt jeg kan se, vil denne begyndelsesleje faktisk sammenlignet med de nuværende ordninger komme til at harmonere med højrentebyggeriets udgifter på det tredje eller fjerde lejeår, fordi indekseringen starter fra første år, mens rentesikringsaftrapningen først starter på det femte år, og fordi man altså regner med, at begyndelseslejen kan tvinges 22 pct. ned under det, den vil være efter de gældende ordninger. Det er nok ikke tilfredsstillende, men lad os da bare se på det. Der er ikke materiale her, der gør, at man fornuftigvis kan sige ja eller nej til dette indeksforslag, som det ligger.

Det gælder også sådan noget som påstanden lige pludselig i papiret om, at staten skal give nogle tilskud til de fonde osv., som måtte lide tab ved at være, forstår jeg, tvunget til at købe indeksobligationerne. Ja men det kan man da ikke vide noget om. Hvor ved man fra, at de vil lide tab? Man skal kende 40 års inflationsforløb, eller hvor lang løbetid man nu giver dem, før man aner, om man har lidt tab ved at binde pengene i indeksobligationer i stedet for at lade dem gå ud, som de gør i øjeblikket, og købe Haunstrup Clemmensens obligationer. Man kan selvfølgelig regulere det år for år, men der er ikke noget til belysning af, om denne påstand er rigtig, i de papirer, der ligger her.

Vi har haft andre ideer på det her område, men vi vil ikke afvise det, der er nævnt her. Jeg vil bare sige, at det, der er oplyst om det, er for spinkelt til, at vi vil tage stilling på det grundlag.

Om de almennyttige boliger må jeg sige, at 9.000 selvfølgelig i vores øjne ikke er tilstrækkeligt. Den ordning, man vil lave for de bestående almennyttige til dæmpning af rentesikringsaftrapningen, er i hvert fald et absolut minimum. Der står aftrapning efter pris- og lønudviklingen. Det var interessant at vide, om det var prisudviklingen eller lønudviklingen. De går meget forskelligt for tiden. Det gjorde de også for 5 år siden, men da var det med modsat vægt.

Vedrørende det private udlejningsbyggeri er det klart, at vi ikke kan acceptere, at man fortsat skal kunne udstykke ejerlejligheder, og folk har spurgt om, hvad logikken er i det her 60 m²-forslag. Det kan jeg da godt røbe. Logikken er da ganske enkelt, at man ikke har kunnet snuppe et 28. marts-udkast til regeringen og til den socialdemokratiske gruppe, hvori der overhovedet ikke stod noget om indgreb mod ejerlejligheder, og så har man i det her hurtige 5 ugers spil sagt: Hvad gør vi? Et eller andet må vi have. Vi tager den dér Weidekamp-historie, ikke? Og hvad var Weidekamps? Ja, det var et eller andet, han havde brug for i en snæver vending i en kommunalvalgkamp, og som heller ikke var særlig gennemtænkt. Det er simpelt hen alt, hvad der er af logik i det 60 m²-forslag, men begrundelsen for at lave et indgreb mod ejerlejlighedsudstykningsen er god nok, argumentationen i papiret er god nok, og den argu-